

บทบรรณาธิการ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการมิใช่สร้างขึ้นมาได้ง่าย เหมือนอย่างปอกกล้วยใส่ปาก เป็นงานที่ใช้เวลาเป็นเดือนไขมิได้เสมอไป จำเป็นต้องใช้ความสุ่มรอบคอบ และความประณีตอย่างยิ่ง มิใช่มีผู้คิดและผู้สั่งให้ทำพวกหนึ่ง และมีผู้ถูกบังคับให้กระทำอีกพวกหนึ่ง แต่เป็นงานที่ใช้แรงผลึกจากอำนาจภายในมากกว่าแรงผลึกจากอำนาจภายนอก เป็นพลังจากสามัญสำนึกภายในของนักวิชาการที่ใช้ญาณทัศนะอย่างลุ่มลึก

งานวิชาการเล็ก ๆ ที่ทำขึ้นแล้ว ประสบความสำเร็จ แม้จะเป็นความสำเร็จเล็ก ๆ ก็จริง แต่ก็สามารถเทียบยกมาเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้พุ่งไปข้างหน้าได้ มีนักวิชาการไม่น้อยที่ประสบความสำเร็จจากงานชิ้นเล็กที่แคบแต่ลุ่มลึก ซึ่งเป็นแนวทางหรือแบบอย่างได้ดี แต่ผู้ที่จะเป็นนักวิชาการส่วนหนึ่งมักไม่ยอมเริ่มต้นจากงานชิ้นเล็ก เพราะเห็นว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จจากงานชิ้นใหญ่มีความน่าสนใจและได้รับการยอมรับมากกว่า โดยลืมนึกว่าการปีนหน้าผา ภูเขา หรือการฝ่าคลื่นลมแรง จำเป็นต้องมีเครื่องมือที่เหมาะสมและอาศัยความชำนาญเป็นส่วนประกอบสำคัญ นอกจากนี้ยังต้องถึงพร้อมด้วยอินทรีย์ 5 หรือพละ 5 อันได้แก่ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ และปัญญาด้วย

ผู้เป็นนักวิชาการต้องไม่ทำตนเป็นภาระอันหนักอึ้งต่อองค์กรและสังคม ไม่มุ่งแต่แบมือขอความช่วยเหลือมากกว่าการคิดพึ่งตนเอง การปล่อยให้อำนาจภายนอกมาลากจูงไม่คิดจะประคับประคองตัวเอง ไม่มีความมุ่งมั่นอย่างจริงจัง จะทำให้นักวิชาการสูญเสียความมั่นใจ คิดและทำอะไรด้วยตนเองได้ยาก ต้องทำงานให้เป็นพลังขององค์กรและสังคม มิใช่อยู่แบบทำไร่เลื่อนลอย หรืออยู่แบบ “ภิกษุร้ายวัด คฤหัสถ์ร้ายบ้าน” นักวิชาการต้องเห็นคุณค่าของตนเอง ต้องมีความพร้อมอยู่เสมอ โดยเฉพาะผู้ที่ผ่านการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ต้องแม่นยำในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี องค์กรความรู้ และเฝ้าหาความรู้ให้รอบด้าน เพราะฐานความรู้ดังกล่าวทำให้ คิดออก คิดได้ คิดเป็น ทำได้ ทำเป็น และทำแล้วเกิดประโยชน์ มิใช่มีปริญญาเป็นแค่หนังสือรับรองความสำเร็จเท่านั้น เพราะนั่นคือความคับแคบและอึดอัดที่ต้องอยู่กับความงงเงิ่นที่ไม่มีทางออกงอกงาขึ้นมาได้ หนังสือรับรองจึงอาจจะเป็นเพียงคราบหรือเป็นได้แค่ศาลพระภูมิที่หลอกได้เฉพาะเด็ก และผู้ติดยึดกับมายาคติเท่านั้น อย่างไรก็ตาม สิ่งดังกล่าวก็เชื่อว่าอะไรความหมายเสียทีเดียว อาจมีค่าอยู่บ้างในเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งเมื่อบริบทเปลี่ยนไป สิ่งดังกล่าวอาจจะหมดพื้นที่ในสังคมได้ แต่ก็ควรเห็นใจว่าเป็นเช่นนั้น เพราะสังคมของเราฝังแน่นด้วยค่านิยมของปริญญาบัตร ซึ่งผนวกอยู่กับระบบอุปถัมภ์มายาวนาน จนยากที่จะสลัดได้

โดยแท้จริงแล้วผู้เป็นนักวิชาการมีพื้นที่แห่งความสุข จากผลงานที่เกิดจากการคิดได้ คิดเป็น และทำได้ ทำเป็น จะติดตัวผู้สร้างไปตลอดชีวิต ไม่มีสิ่งใดลบล้างได้ พื้นที่

ดังกล่าวเป็นผลพวงของงานวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่สังคม ตัวชี้วัดความสำเร็จของนักวิชาการอย่างหนึ่งคือการขับเคลื่อนสังคมด้วยความรู้ที่สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแก้ปัญหา นักวิชาการจึงมีไข่พ่อค้า มีไข่นักปกครอง มีไข่นักการเมือง หรือมีไข่นักมีอิทธิพล เพราะกลุ่มคนดังกล่าวมักมุ่งความสำเร็จอย่างไร้ขอบเขต โดยไม่สนใจวิธีการว่าเป็นวิธีใด ขณะที่นักวิชาการสนใจทั้งวิธีการและจุดหมายปลายทาง

ในปัจจุบันความสามารถในการแข่งขันขององค์กรใด ๆ นอกจากขึ้นอยู่กับความสามารถในเชิงบริหารจัดการแล้ว ยังต้องมีกระบวนการที่คน ต้องปรับเปลี่ยนระบบคิด ต้องยึดหลักธรรมาภิบาล และองค์คุณอื่น ๆ อีกมากมาย มิใช่ใช้การแถลงการณ์หรือการยกป้ายบอกคุณภาพ การแถลงการณ์อาจจะเป็นส่วนดีเชิงประชาสัมพันธ์ แต่ก็อาจจะเป็นแค่ น้ำที่ขาดเนื้อ หรือเหมือน “ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ” การประเมินผลในแง่การใช้ผลงานของคนในองค์กร โดยที่บทบาทต้องมีเพิ่มขึ้น ต้องเชื่อมต่อกันไปอย่างต่อเนื่อง โดยขับเคลื่อนไปบนฐานของการประเมินอย่างจริงจัง ความท้าทายอันเป็นกฎระเบียบที่มุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงวิชาการ และผลสัมฤทธิ์ต่อสังคมเป็นสิ่งที่จะต้องตอบสนอง โดยจับต้นชนปลายให้ถูก เพราะเป็นความอยู่รอดขององค์กรและสังคมโดยรวมทั้งในปัจจุบันและอนาคต คุณภาพที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต และเป็นการศึกษาเชิงพาณิชย์ เป็นสิ่งที่ไขว่เขวจากความเป็นจริง เป็นตัวสร้างความเหลื่อมล้ำที่มหึมา แก้ไขปรับปรุงได้ยาก เมื่อผนวกเข้ากับผู้ใฝ่เป็นนักวิชาการซึ่งเห็นแก่ตัวที่อยู่ไปวัน ๆ หนึ่ง อย่งไรสาระ คำถามคือ องค์กรจะอยู่รอดได้อย่างไร

วารสารฉบับนี้มีผลงานวิชาการอันเป็นบทความ จำนวน 13 เรื่อง บทความวิจารณ์หนังสือ 1 เรื่อง มีนักวิชาการทั้งในสถาบันและภายนอกส่งผลงานเข้ามาประเมินเพื่อพิมพ์ เผยแพร่เป็นจำนวนมาก นับเป็นความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของผู้รังสรรค์งานในระดับหนึ่ง การที่มีผู้สร้างงานมากขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นนี้ ย่อมเป็นนิมิตหมายอันดีต่อวงการวิชาการขององค์กร กองบรรณาธิการของวารสารยังคงมุ่งมั่นสร้างวารสารให้มีคุณภาพ เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและผู้เป็นนักวิชาการ ซึ่งเลือกเดินบนเส้นทางนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีผลงานที่มีคุณภาพอย่างหลากหลายมาให้พิจารณาอีก